

**Sygn. akt : II K 553/13**

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wyszków, dnia 10 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Wyszkowie II Wydział Karny w s k ł a d z i e :

Przewodniczący – SWSG (del.) Katarzyna Koć - Michaluk

przy udziale protokolanta st. sekr. sąd. Piotra Długoborskiego i bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 marca 2014 roku sprawy przeciwko:

**Z. S.**, synowi J. i E. z domu K., urodzonemu dnia (...) w B.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 30 czerwca 2013 roku około godziny 10.05 w miejscowości W., gm. R., na drodze publicznej kierował rowerem, będąc w stanie nietrzeźwości, wynik badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu - I: 0,53 mg/l, II: 0,50 mg/l, czym nie zastosował się do orzeczonego wobec niego przez Sąd Rejonowy w Wyszkowie w sprawie sygn. akt II K 378/12 zakazu prowadzenia rowerów,

tj. o czyn określony w art. 244 kk i art. 178a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

#### **orzeka**

**Z. S.** w ramach zarzuconego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 30 czerwca 2013 roku około godziny 10.05 w miejscowości W., gm. R., na drodze publicznej kierował rowerem, czym nie zastosował się do orzeczonego wobec niego przez Sąd Rejonowy w Wyszkowie w sprawie o sygn. akt II K 378/12 zakazu prowadzenia rowerów, tj. popełnienia przestępstwa z art. 244 kk

i za to:

#### **skazuje go**

1. na podstawie art. 244 kk na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby,
2. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych .

## UZASADNIENIE

#### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 30 czerwca 2013 roku około godziny 10.05 w W., gm. R., Z. S. kierujący rowerem został zatrzymany do kontroli drogowej przez pełniących służbę funkcjonariuszy policji A. R. i M. M.. Z. S. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, w wyniku którego o godzinie 10.09 stwierdzono 0,53 mg/l, a o godzinie 10.30 – 0,50 mg/l.

Ponadto ustalono, że Z. S. był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 28 czerwca 2012 roku w sprawie II K 378/12 za czyn z art. 178a § 2 kk, za który orzeczono m.in. zakaz kierowania rowerami na okres 2 lat. Przedmiotowy wyrok stał się prawomocnym z dniem 06 lipca 2012 roku.

Przedstawiony powyżej stan faktyczny został ustalony w oparciu o wyjaśnienia Z. S. (k.12-14, 35v.) oraz na podstawie ujawnionych w toku rozprawy głównej i zaliczonych w poczet materiału dowodowego dokumentów w postaci protokołu z kontroli drogowej (k.1), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k.2) i odpisu wyroku w sprawie II K 378/12 (k.8).

Oskarżony Z. S. zarówno w toku postępowania przygotowawczego i sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.12-14, 35v.). Oskarżony potwierdził, że w momencie kierowania rowerem zdawał sobie sprawę z orzeczonego względem niego zakazu prowadzenia rowerów. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że w czasie bezpośrednio poprzedzającym badanie analizatorem wydechu, tj. pięć minut wcześniej, spożył alkohol w postaci jednego piwa o pojemności 0,5 l. Oskarżony podniósł, że podczas kierowania przez niego rowerem było niewielkie natężenie ruchu. Ponadto oskarżony nadmienił, że od momentu rozpoczęcia prowadzenia roweru do chwili zatrzymania do kontroli drogowej pokonał odległość około 2 km. Oskarżony umotywował kierowanie rowerem koniecznością udania się po zakupy do sklepu oddalonego o około 3 km od miejsca jego zamieszkania. Oskarżony stwierdził także, że nie posiada prawa jazdy.

### **Sąd zważył, co następuje:**

Przedstawiony powyżej stan faktyczny jest bezsporny, albowiem dowody o zasadniczym znaczeniu dla sprawy, na podstawie których został on ustalony, tj. wyjaśnienia oskarżonego i wskazane uprzednio dokumenty są spójne i korespondują ze sobą, dając obraz rzeczywistego przebiegu przedmiotowego zdarzenia w zakresie, w którym było ono przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do wyjaśnień Z. S., w przekonaniu Sądu zasługują one na uznanie za wiarygodne w całości, albowiem są logiczne, rzeczowe oraz tożsame z dokumentami w postaci protokołu z kontroli drogowej (k.1), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k.2) i odpisu wyroku w sprawie II K 378/12 (k.8). Oskarżony konsekwentnie przyznał się do sprawstwa zarzucanego mu czynu i nie czynił prób pomniejszenia własnej odpowiedzialności. Wyjaśnienia oskarżonego są zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym.

Nawiązując do źródeł dowodowych w postaci dokumentów, Sąd w całości uznał je za wiarygodne, albowiem zostały one sporządzone w sposób prawidłowy, jasny i rzetelny, przez uprawnione do tego organy, w przewidzianej procesowo formie, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności.

Zważywszy na powyższe Sąd uznał, że Z. S. w dniu 30 czerwca 2013 roku około godziny 10.05 w miejscowości W., gm. R., na drodze publicznej kierował rowerem, czym nie zastosował się do orzeczonego wobec niego przez Sąd Rejonowy w Wyszku w sprawie o sygn. akt II K 378/12 zakazu prowadzenia rowerów, wskutek czego swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 244 kk. W ocenie Sądu przebieg zdarzenia jest bezsporny, obydwie strony nie kwestionowały sprawstwa oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu.

Dokonując zmiany opisu i kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu, Sąd uwzględnił zmianę stanu prawnego od dnia 09 listopada 2013 roku. Mianowicie w oparciu o art. 12 pkt 3 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 roku, poz.1247) uchylono w art. 178a kk § 2, co skutkowało depenalizowaniem jako przestępstwa zachowania polegającego na prowadzeniu roweru w stanie nietrzeźwości. W związku z tym Sąd ograniczył opis i kwalifikację prawną przypisanego oskarżonemu czynu do art. 244 kk, statuującego występki niewykonywania orzeczonego sądownie środka karnego – w tym przypadku zakazu kierowania rowerami na okres 2 lat orzeczonego w sprawie II K 378/12.

Ponadto wymaga zaakcentowania, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność oraz winę, a zatem oskarżonemu można zasadnie przypisać sprawstwo w odniesieniu do dokonanego przez niego występkę. Zdaniem Sądu bezspornym jest, iż oskarżony umyślnie popełnił przypisany mu czyn zabroniony. W ocenie Sądu oskarżony będący dojrzałym, posiadającym dostateczny zasób doświadczenia życiowego człowiekiem oraz świadomym orzeczonego względem niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów w sprawie

II K 378/12 poprzez swoje postępowanie dowiódł, iż chciał popełnić przypisany mu czyn, wskutek czego Sąd przypisał mu działanie z zamiarem bezpośrednim nagłym (tzw. dolus directus repentinus). W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że podejmując decyzję o kierowaniu rowerem, oskarżony działał spontanicznie, brak jest bowiem dowodów potwierdzających zaplanowanie przez oskarżonego jego działania. W związku z tym należało przyjąć, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa określonego w art. 244 kk.

W konsekwencji powyższego Sąd wymierzył oskarżonemu za czyn z art. 244 kk karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, ponieważ uznał, że dolegliwość tej właśnie kary nie przekracza stopnia jego winy i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Orzekając wskazaną karę, Sąd uwzględnił okoliczności łagodzące, tj. uprzednią niekaralność za wykroczenia postrzeganą przez pryzmat wieku oskarżonego w dacie czynu – niemal 50 lat, konsekwentne przyznanie się do sprawstwa zarzucanego występku, złożenie wyjaśnień zgodnych z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym i popełnienie przypisanego występku z zamiarem bezpośrednim nagłym. Wymierzając wskazaną uprzednio karę, Sąd uwzględnił również, iż oskarżony jest osobą rozwiedzioną oraz nie posiada dzieci. Ponadto Sąd zważył na okoliczności obciążające przy wymiarze kary, tj. stwierdzoną u oskarżonego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu w ilości dwukrotnie przekraczającej ustawowy próg (art. 115 § 16 pkt 2 kk). Sąd miał na względzie także uprzednią karalność sądową za czyn z art. 178a § 2 kk.

Mając na uwadze postawę sprawcy, w tym przyznanie się do zarzucanego czynu, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia, Sąd przyjął, że właściwym będzie warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary 3 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym minimalny okres przewidziany przez ustawę w wymiarze 2 lat próby pozwoli wystarczająco prześledzić adaptację oskarżonego w kierunku postępowania zgodnego z prawem i ostatecznie potwierdzi trafność postawionej wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

W przekonaniu Sądu orzeczenie wskazanej uprzednio kary z zastosowaniem środka probacyjnego jest wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a w szczególności powinno zapobiec jego powrotowi do przestępstwa. Zdaniem Sądu wysoce prawdopodobnym jest, że w dalszym życiu oskarżony będzie unikał konfliktów z prawem.

Zwalniając na podstawie art. 624 § 1 kpk oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, Sąd miał na uwadze niekorzystną sytuację materialną oskarżonego, w tym brak regularnego zarobkowania i uzyskiwanie niewielkich miesięcznych dochodów. Reasumując, w ocenie Sądu zasądzenie od oskarżonego należności publicznoprawnej w postaci kosztów sądowych stanowiłoby nadmierne i niecelowe obciążenie jego budżetu.